

בס"ד. שיחת* יום ה' פ' שלח, כ"ו סיון, ה'תשכ"ב.

— לתלמידות תחינה, המסיימות ישיבת „אהל משה” דברוקלין, בחדרו הק' —
בלתי מוגה

א. רבינו הזקן, בעל מחבר ספר התניא, אומר¹, שהקריאה בתורה בפרשת השבוע היא (לא רק מצוה לקרות בתורה בכלל, ומה שקורין בשבוע זה פרשה זו הוא בדרך מקרה, אלא הקריאה בפרשת השבוע היא) גם הוראה, היינו, שבכל שבוע ושבוע יש ללמוד מפרשת השבוע הוראה בנוגע לעניני האדם.

ב. בהתחלת פרשת שבוע זה — פרשת שלח — מסופר, שמשם רבינו שלח מרגלים לרגל את ארץ ישראל, ולאחרי כן היתה בזה תקלה — שהמרגלים החטיאו את כל עם ישראל.

ומסופר על זה במדרשי רז"ל², שהמרגלים שהחטיאו את עם ישראל — החטיאו רק את האנשים, אבל הנשים לא נכשלו בחטא ע"י מלשינות המרגלים, ובה בשעה אשר האנשים אמרו שאין רצונם ללכת ולעלות לארץ ישראל, כי אם להשאר במדבר, הרי נשי ישראל ובנות ישראל אמרו שהם דוקא מחבבות את ארץ ישראל ורוצים לעלות אלי'.

וכיון שגם המדרש אינו ספר של סיפורים, אלא זהו חלק מהתורה — הרי מובן שגם דברי המדרש אינם רק סיפור בעלמא, אלא הוראה לנשי ובנות ישראל לכל הדורות.

ג. ובהקדמה:

ישנם כאלה שטועים לומר שכאשר האנשים הם יראי ה', לומדי תורה ומקיימי מצוות, במדה מסויימת — אזי הנשים צריכות להיות באיזה אחוזים פחות מהם, שהרי הבנים הם הלומדים בישיבות, בישיבות גדולות כו', ואילו הבנות לומדות רק חלק מועט ממספר השעות המוקצה ללימוד התורה לבנים.

* שיחה זו נאמרה בלשון-הקודש יום" ב' חשון).
(המו"ל).
(1) ראה סה"ש תש"ב ע' 29 (נעתק ב"היום סד.
(2) ראה ספרי פינחס כו, ד. פרש"י שם כו, סד.

אבל הוראת התורה היא דוקא להיפך — שאצל הנשים צריכה להיות יראת-שמים עוד יותר מאשר אצל האנשים.

והטעם לזה — מצד מעלתן של נשי ישראל, אשר בהן תלוי במדה גדולה הנהגת כל הבית, חינוך הבית והשפעה על בעל-הבית, וכן בנות ישראל, שכאשר ינשאו ויבנו ביתם בישראל תהי' הנהגת הבית תלוי בהן, ולכן ציוה הקב"ה שיראת-שמים של הנשים צריכה להיות עוד יותר מאשר אצל האנשים, והטביע הקב"ה בטבע הנשים, שכאשר הן יודעות ע"ד ציווי השם — כל דבר המבואר בתורה, ונצטוונו עליו בתורה — אזי הן עושות זאת ברגש עמוק, וחביבות גדולה יותר מאשר האנשים.

וכן הי' הסדר תיכף בקבלת התורה — שבתחילה הציע משה רבינו להנשים³ שהקב"ה רוצה לתת תורה, והם הביעו רצונן ושמחתן בקבלת התורה.

וכן גם כאשר לאחרי מתן תורה הי' הציווי ללכת לארץ ישראל — הרי החביבות של ארץ ישראל אצל הנשים היתה גדולה יותר ועמוקה יותר מאשר אצל האנשים⁴.

ד. וכל זה שייך גם כאשר אנו נמצאים בגלות — שהרי הגלות היא רק בנוגע לארץ ישראל הגשמית כפשוטה, אבל ארץ ישראל הרוחנית, נשאת בשלימותה גם בזמן הגלות.

הפירוש של ארץ ישראל ברוחניות — הוא:

מעלת ארץ ישראל — שהיא קדושה יותר מאשר ארץ העמים, ובלשון הכתוב⁵: "ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה".

וזהו גם כן תפקידו של כל אחד מישראל — שביתו וסביבתו צריכים להיות בקדושה יתרה מאשר הסביבה שמחוץ לבית, האנשים והעמים אשר הוא נמצא ודר ביניהם, כי הוא מעם ישראל שקיבל התורה והקדושה מהקב"ה, אשר אמר "קדושים תהיו כי קדוש אני"⁶.

וכאשר איש ואשה הישראלים מקדשים את ביתם וסביבתם להיות מובדלים מהסביבה שהיא מחוץ לכתלי ביתם וסביבתם, אזי הבית והסביבה נעשים "ארץ ישראל".

(4) ראה גם תו"מ חל"ב ע' 307. וש"נ.

(5) עקב יא, יב.

(6) קדושים יט, ב.

(3) כמ"ש (יתרו יט, ג) "כה תאמר לבית

יעקב", "אלו הנשים", ואח"כ "ותגיד לבני

ישראל", האנשים (מכילתא ופרש"י עה"פ).

ובענין זה צריכה להיות החביבות אצל הנשים עוד יותר מאשר האנשים — כי, ע"פ רוב הסדר הוא שבעל-הבית (האיש) נמצא מחוץ לבית במשך הרבה שעות ביום, לצרכי פרנסתו ועסקיו, משא"כ האשה, שבה תלוי כל הנהגת הבית, והיא זו שנותנת את כיוון ההנהגה של בני הבית.

ה. וזהו הלימוד שלומדים מפרשת שבוע זה:

אפילו אם מישוהו יאמר ויסביר שיש חסרון בהדרכת הבית להיות בית קדוש, מפני שאז יהיו קישויים בפרנסה, או שהשכנה לא תהי' שביעת-רצון באם יהיו מובדלים ממנה בהנהגה מיוחדת לבנות ישראל — ישנה הוראה מפרשת המרגלים שאין לשמוע לאלה שאומרים חסרון על קדושת השם, ועל קדושת התורה והמצוות, ועל קדושת בני-ישראל, אלא צריכה להיות — ותהי' — החביבות לכל עניני קדושה ויהדות עוד יותר מאצל האנשים.

ושכרן של הנשים — כמבואר במדרשי רז"ל שהנשים יזכו להיות הראשונות בהזכות להבאת הגאולה העתידה לבוא במהרה על ידי משיח צדקנו, וביחד עם האנשים יצאו בקרוב מהגלות בגאולתינו האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

ו. (וסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א):

השיי"ת, נותן התורה ומצוה המצוה, יצליח את כל אחת ואחת מכן, שיהי' לכן קיץ בריא בגשמיות וקיץ בריא ברוחניות, ותלמדו מהתורה בכלל ומפרשת שבוע זה את החביבות של התורה ומצוותי' שהיא נצחית בכל הדורות ובכל המקומות, וע"י חביבות זו תקבלו ג"כ תוספת ברכה מהקב"ה בכל המצטרך, הן בגוף והן בנפש.

שלום לכן בכל עניניכן, ויהי' לכן קיץ בריא, כאמור, בגשמיות וברוחניות, ותהיו מקור לנחת אמיתי בכל הפרטים, להוריכן, מוריכן ומורותיכן, וגם לכל בני ישראל בכל מקום.

